

Çocuklarımızı Güçsüzleştiriyor Muyuz?

Üniversiteye yeni başlayan bir kız öğrenci, ilk sınavından düşük bir not alınca sınıfta ciddi bir sinir krizi geçirdi. Hıçkırıklar içinde annesine telefon açıp *derhal* profesörle konuşmasını istedi. Elbette profesör görüşmeyi reddetti. Başka bir anne çocuğunun iş görüşmesine onunla birlikte katıldı, sonra da işe niye alınmadı diye merak etti. Büyük bir işveren, bir iş görüşmesine gelen adayın kendilerine işe 18 ay içinde başlayabileceğini söylediğini belirtti. Karşısındaki işverenin bulunduğu yere gelmesi için 20 senedir çalıştığı aklının ucuna bile gelmemişti belki de.

Tüm bunlar kulağa çalınca geliyor değil mi?

“Çok üzücü ama bu hikayelerin hepsi doğru” diyor Growing Leaders (*Liderler Yetiştiriyor*) organizasyonunun kurucu başkanı Tim Elmore. “1990’lardan sonra doğan çocuklar , “anlık haz” çağında büyüdüler. iPhone’lar, iPad’ler, anlık mesajlaşmalar ve bilgiye hemen ulaşım, sürekli parmaklarının ucunda bulunuyor” diyor Elmore. “Okuldaki notlarını kendi çabalarıyla değil, anne babalarının “pazarlıkları” sonucunda elde ediyorlar. Küçük şeyler başardıklarında övgüye boğuluyorlar. Yüzlerce Facebook ve Twitter arkadaşları var, ama gerçek hayatta pek fazla arkadaşları bulunmuyor.”

Bu gidişatı durdurmak amacıyla Growing Leaders organizasyonu, ulusal ve uluslararası 5000 devlet okulu, üniversite, belediye organizasyonu, spor takımı ve kurumla çalışarak gençlerin liderlere dönüşmelerine yardım ediyor. “Üç kez evlenip sayısız iş girişiminde başarısızlığa uğramadan önce kendilerinde eksik olan şeyleri onlara vermek istiyoruz.”

Peki ama anne babalar neden çocuklarına özgüveni öğreten ebeveynlikten, ne pahasına olursa olsun çocuklarını korumak isteyen helikopter ebeveynliğe geçiş yaptılar?

Belki de her şey anne babaların çocuklarının yaşamlarının her alanındaki güvenlik konusunda obsesif bir hale gelmeleriyle başladı. Dışarıda oyun oynamalarına izin vermek yerine çocuklarının tüm boş vakitlerini organize ettikleri aktivitelerle doldurmaya başladılar. Çocuklarının ödevlerini yaptılar, okulda hem öğretmenleriyle hem de arkadaşlarıyla yaşadıkları sorunları çözdüler ve ufacık şeyler için çocuklarına ödülleri dağıttılar.

“Bu iyi niyetli ‘sen özelsin’ mesajları, bize pek de olumlu olarak geri dönmedi” diyor Elmore. “Onları geleceğe hazırlamak yerine onları korumaya adanmış kendimizi.

Düşmelerine, başarısızlığa uğramalarına ve korkmalarına izin vermedik. Problem şu ki, eğer çocuklar küçük yaşlarda, mesela parklardaki parmaklıklara tırmanmak ve düşmek gibi risklere bile girmezlerse, 29 yaşında atacakları her yeni adımda korku duyarlar.”

Psikologlar ve psikiyatristler giderek daha fazla genç insanın orta yaş bunalımı yaşadığını ve çok daha fazla klinik depresyon vakaları gördüklerini söylüyor. Bunun sebebi nedir? Genç insanlar, psikologlara ve psikiyatristlere henüz milyonlar kazanamadıklarını ya da mükemmel eşlerini bulamadıklarını anlatıyor.

Öğretmenler, koçlar ve yöneticiler, yeni neslin her şeye çok kısa süreler odaklanabildiğinden, içselden çok dışsal motivasyona ihtiyaç duyduklarından şikayet ediyor. Growing Leaders organizasyonunun amacı bu trendi tersine çevirmek ve gençlerin daha yaratıcı ve kendi kendini motive edebilen insanlar olmalarına yardım ederek kendilerine güvenmelerini ve dışsal motivasyona ihtiyaç duymamalarını sağlamak.

Aile psikoloğu [John Rosemond](#) da aynı fikirde. Rosemond, ödülün genellikle geri teperek beklenenden tam tersi bir etki yarattığını gösteren araştırmalar olduğunu vurguluyor. Öfkeli bir çocuk kısa süreliğine öfkeli olmadığı için ödüllendirildiğinde, ödüllerin gelmeye devam etmesi için kötü davranışını tekrar etmeye meyilli oluyor.

Nerede hata yaptık?

- Çocuklarımıza büyük hayaller kurmalarını söyledik ve şimdi her küçük eylem onlara önemsiz görünüyor. Oysa çocuklar sürekli dünyayı yerinden oynatamaz. Her ne kadar ilerleme gibi görünmese de küçük, ilk adımlar atmayı da öğrenmelidirler. “Anlık şöhret” getirmeyen hiçbir şey onlar için yeterince iyi değil. “Onlara, harika şeyler yapmanın küçük hedefleri başarmakla başladığını anlatmamızın zamanı geldi” diyor Elmore.
- Çocuklarımıza özel olduklarını söyledik, üstelik ortada hiçbir sebep yokken. Mükemmel karakter özellikleri ya da beceriler göstermeseler de söyledik ve şimdi herkesten özel ilgi bekliyorlar. Problem şu ki, çocuklar özel olmak için özel bir şey yapmalarına gerek olmadığını sanıyorlar.
- Çocuklarımıza her türlü konforu sunduk, ancak onları hazzı erteleyemez bir duruma getirdik. Üstelik bizler de hiçbir şey için iki dakika bile sabredemez hale geldik. Ya da mesela iş yerinde işler istediğimiz gibi gitmediğinde çok çabuk sinirlenir olduk. “Artık istediğimiz şeyleri beklemenin, başkalarının isteklerine saygı göstermenin ve ‘ben’den daha büyük şeyler için bireysel arzulardan vazgeçmenin önemini öğrenme zamanı” diyor Elmore.
- Çocuklarımızın mutluluğunu en merkezi hedefimiz haline getirdik ve şimdi onlar için mutlu olmak oldukça zor. Çünkü mutluluk, anlamlı bir hayat yaşamamanın bir sonucu. “Çocuklarımıza, gerçek hedefimizin, yeteneklerini, tutkularını ve yaşam amaçlarını keşfetmelerine yardımcı olmak olduğunu ve böylece onların da başkalarına yardım edebileceğini söylemeliyiz. Mutluluğun bunun bir sonucu olarak geleceğini anlatmalıyız”

Rahatsız edici çözümler:

“Çocuklarımızın 12 yaşında başarısızlığa uğramalarına izin vermeliyiz. Bu, başarısızlıklarını 42 yaşında yaşamalarından daha iyidir” diyor Elmore. Onlara, ‘istediğin her şeyi yapabilirsin’ anlayışının her zaman doğru olmadığı gerçeğini incelikli bir şekilde anlatmalıyız.”

Çocuklar hayallerini yeteneklerinin üzerine kurmayı ister. Sesi güzel olan her kız çocuğu bir gün ünlü bir şarkıcı olmayacak, küçükler takımında oynayan her sporcu büyüyünce büyükler liginde oynamayacak.

- Başlarına dert açmalarına ve sonuçlarına katlanmalarına izin vermeliyiz. Düşük not alabilirler, sorun değil. Bir dahaki sefere yüksek not almak için daha çok çalışmalılar.
  - Özerklik ile sorumluluğu dengelemeliyiz. Örneğin oğlunuz arabanızı ödünç alırsa, benzin deponuzu doldurmak zorunda olsun.
  - Öğretmeniyle işbirliği yapın, ama çocuğunuzun ödevlerini yapmayın. Eğer bir sınavda kötü not alırsa, sonuçlarına katlanmasına izin verin.
- “Ashında işin sırrı, sertliği ve yumuşaklığı iyi dengelemekte” diyor Elmore. “Dışarıdan yumuşak görünüp içeriden sert olmalıyız. Çocuklarımızın büyüdüklerinde başarılı olmaları için henüz gençken başarısız olmalarına izin vermeliyiz.”

Not: Alıntıdır.